

תת"ע 4042/08 - מדינת ישראל נגד אליעזר מזרחי

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 4042-08-20 מדינת ישראל נ' מזרחי
תיק חיצוני: 52120499232
בפני כבוד השופטת שירן שפר
ממשימה מדינת ישראל
נגד אליעזר מזרחי
נאשם

הכרעת דין

במציאות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, הנני מודיעה כי החלטתי לזכות את הנאשם ولو מחלוקת הספק.

לנאשם נרשמה, ביום 19/11/5, הودעת תשולם קנס בגין עבירה של עקיפת רכב אחר אשר עצר לפני צומת לשם מילוי אחורי הוראות חלק זה (להלן - הדוח), עבירה על הוראת תקנה 47 (ז) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

הנאשם ביקש להישפט וכפר במיוחס לו.

ביום 21/03/08, נשמעו הראיות בתיק.

ראיות התביעה

מטרם המשימה, העיד עד ייחד, המתנדב איזקוביץ משה אשר ערך את הדוח, ת/1 והזכיר לעליו סקיצה, ת/2.

ע"פ גרסת המשימה, ביום 21/03/08, בסמוך לשעה 15:40, נהג הנאשם ברכב מסחרי בעיר ראשון לציון, ברחוב פינס, לכיוון דרום ובהגיעו בסמוך לצומת עם רחוב שמריהו לויין, נצפה על ידי עת/1, אשר עמד בסמוך לצומת, מרחק של 10 מטר, עומד "מאחוריו" רכב אשר עצר בצומת כי במקום תמרור 302". רכב הנאשם עקל משמאלו את הרכב שעצר "והתפרק ימינה לרחוב שמריהו לויין".

העד רשם מפי הנאשם את הדברים הבאים: "אתה משועם - אין לך מה לעשות. אתה תשלם על זה שאתה רושם דוח".

עת/1 נחקר בחקירה נגדית ועומת עם טענת הנאשם לפיה הרכב הנעקל עמד בצומת 3-2 דקוט ולא זו, ולכן עקל אותו

הנאשם לאחר צפירות ממושכות. בתשובתו טען העד כי איןנו נהג לגשת לכלי רכב כדי להזיז וכי יש תנוצה ברחוב שמריהו לויין ולכן היה על הנאשם להתאזור בסבלנות ולהמתין שה坦ונה תתפנה. העד חזר וטען כי אין זה מתקףido "ללאת לנגן ולהזיז אותו". העד הבהיר את טענתו של הנאשם לפיה חנתה משאיות בתחילת רחוב שמריהו לויין אשר חסמה את הכניסה לרחוב ולכן הרחוב היה פניו. לטענתו הרכב הנעקב לא התעכבר יותר מדי.

לשאלת בית המשפט - אישר העד כי עבד בלבד ביחד עם שוטר נוספת. לטענתו שוטר זה היה עסוק בעצרת רכבים אחרים שביצעו עבירות .

ראיות ההגנה

מטעם ההגנה, העיד הנאשם.

הנאשם חזר על גרטתו כפי שפורטה בcpfירתו. הנאשם טען כי משאיות חסמה את קצה רחוב שמריהו ולכן נסע דרך רחוב פינס. בצומת עמד רכב שחור. "כשאני הגיעתי לא הייתה תנוצה בכלל ברחוב שמריהו לויין. עמד רכב בצומת, צפרתי לו, הגיעו עוד כלי רכב וצפרו לו. אחרי 2 דקומות הצפירות נהיו ארוכות וממושכות. הוא לא זו. עקפתו אותו משמאל. עצרתי בעוצר ופניתי ימינה. השוטר המתנדב קפץ לי על האוטו בצעקות, עוצר תעצור, שאלתי אותו על מה. הוא אמר לי "רק תן לי את הרשויות", זה הדבר היחיד שעוני אותו...".

עוד תהה הנאשם האם "בן אדם שעומד בצומת וחוסם את הצומת אי אפשר להמשיך לנסוע?"

הנאשם נחקר בחקירה נגדית והשיב כי אין לו הוכחות לקיומה של המשאית שחסמה את רחוב שמריהו לויין, אך ציין כי טרם הגיעו לצומת נסע ברחוב מקביל לרחוב שמריהו לויין ומשם ראה את המשאית החוסמת. כי הגיע לצומת וידע שאין תנוצה ברחוב שמריהו לויין כי הוא חסום. הנאשם חזר על טענתו כי עקוף רכב שלא נסע וכי עצר בעוצר ולא התפרץ לכיביש.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את הצדדים ובחןתי את הראיות, לא שוכנעתי מעבר לכך כי הנאשם עבר את העבירה המוחסת לו בכתב האישום.

להלן נימוקי :

1. תקנה 47 (ז) לתקנות התעבורה קובעת כי " נהג רכב לא יעקו רכב, ולא יעבור על פני רכב, שעוצר לפניו צומת... **לשם מילוי אחורי הוראות חלק זה**" (הדגשה שלי - ש.ש.).

- .2. לא שוכנעתי מעבר לכל ספק שהרכב הנעקב עצר לפני הצומת לשם "מילוי אחר הוראות חלק זה".
- .3. בתייעוד נסיבות ביצוע העבירה, לא התייחס עת/1 לסתיבת עמידתו של הרכב הנעקב בצומת והאם אכן עצר "לשם מילוי אחריו הוראות חלק זה". הуд אומנם ציין כי הרכב הנעקב עצר בצומת "כי במקום" במקומ תמרור 302". אלא שתתרור זה מחייב הן עצירה והן מתן זכות קדימה לתנועה בדרך החוצה - ולקייםה של תנועה בדרך החוצה לא התייחס עת/1. לו היה הуд מתייחס בתיעוד נסיבות ביצוע העבירה למצב התנועה בדרך החוצה, ברוחם שמריhiro ליאן, וטוען לקייםה, ניתן היה לקבוע כי הרכב הנעקב עמד בצומת על מנת ליתן, למשל, זכות קדימה לתנועה בדרך החוצה וכן עקיפת הרכב الآخر על ידי רכב הנאשם עולה כדי עבירה. בהעדר התייחסות עת/1 לתנועה ברוחם שמריhiro ליאן ומשלאל הובירה סיבת עמידתו של הרכב הנעקב בצומת ואי פינוי - לא נסתרה טענת ההגנה של הנאשם. אם עומד רכב אחר בצומת שלא "לשם מילוי אחריו הוראות חלק זה" - עקיפתו או מעבר על פניו בזירות, אינה אסורה. ואציג כי טענת עת/1 בחקירה נגדית כי "יש תנועה בכביש החוצה ברוחם שמריhiro ליאן" לא בא ذקרה בת/1 או בת/2.
- .4. עת/1 לא פרט את משך זמן עמידת הרכב האחר בצומת. בחקירתו הנגדית אומנם הוסיף וטען כי "הרכב השחרר לא התעכבר יותר מדי בבדיקה כמו כל נהג סביר" אך לעדות זו אין כל ذכר בפירוט נסיבות הדוח אשר נרשמו לפני למליה משנה ו 3 חודשים.
- .5. הנאשם עמד על גרטתו ועדותם בבית המשפט עשתה עלי רושם אמין. טענתו כי הרכב הנעקב עמד בצומת 3-2 דקות, ללא כל סיבה נראית לעין וכן עקפו משמאל, לאחר שצפר לו ממושכות, עצר לצד תמרור העצור ורק אז פנה ימינה, אמינה בעני.
- .6. אומנם, כפי שטען התובע בסיכון - גרטה הנאשם כפי שפורטה בבית המשפט לא עולה מתוגבתו בדו"ח, ת/1. אולם, מקובלת עלי טענת הנאשם לפיה עת/1 לא היה קשוב לטענותיו.
- .7. אציג שאיי קובעת כי עדות עת/1 אינה אמינה אלא כי עת/1 לא ציין בעדותו די נתונים על מנת שאוכל לקבוע בוודאות הדרישה במשפט הפלילי שה הנאשם אכן עבר עבירה.
- .8. עוד אציין כי מטעם המאשימה העיר בפני עד יחיד וזאת חרף העובדה שנכח במקום שוטר נוסף. אותו שוטר לא צרכ' מזכיר מטעמו ולא העיר. לא די בטענת עת/1 לפיה השוטר השני היה עסוק "בעצרת רכבים שביצעו עבירות נוספות". היה על השוטר השני לגבות טענה זו בזיכרון מטעמו.

ר' עפ"ת (מחוזי ת"א) 14-04-2010 **ליוביץ דוד נ' מדינת ישראל:**

בקשר להסתפקה בעדותו של השוטר,

"**בית משפט קמא,**

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או © verdicts.co.il

כאשר היברור שיש לפחוות שלושה עדימפטנציליים, שגהה במאבחן חינוכיתו מבינה עניינית. על-פיה שפקתי, שקיבלה הסופר חיזוק מע"פ 5019/09, כאשר טרמחליט אל-צ'ישמות שוטרים נספיר וודיראי הפטנציאלים נספים, הואנו תעל עצמות פקיד לעדיחיד שركע-פיויש קדרום חבל בשיקול דעתו של בית המשפט, שבאלבחן את העדויות שבאות בפנו. ארם עברלךן, אסורה למערכת השפט, על כל ערכאותה, לעודדה תנהגות כזו של שוטרים".

. 9. בפני אם כן העיד עד יחיד.

נקבע לא אחת כי בית משפט הדן בפליליים לא ירשיע אדם על סמך עדות יחידה אלא אם כן זההיר את עצמו כי מדובר בעדות יחידה, שלגביה חייב בית המשפט להקפיד קפידה יתרה ולשאול עצמו אם בנסיבות העניין אכן אפשר לסמוך אליה ולהרשיע על פיה (ר' ע"פ 56/52 **ברנדווין נ' היועץ המשפט**, פ"ד | 1284 (1952); מקובל לנכונות חובה זו "חובת האזהרה העצמית". חובת האזהרה העצמית אינה דרישת פורמלית אלא דרישת מהותית, והכרעת הדין צריכה ליתן ביטוי ממשי ומונומך לבדיקה הקפדיות שנבדקה העדות היחידה (ר' י' קדמי, על הריאות (מהדורה משולבת ומודכנת, תש"ע-2009), חלק ראשון, עמ' 472).

10. השאלה הטעונה הכרעה במקרה זה הינה, אפוא, אם ניתן להרשיע את הנאשם על סמך עדותו היחידה של עת/1, ולאחר מכן שמיעת העדויות - ו尤ין בחומר הריאות שהוגש לבית המשפט - התשובה המתבקשת לכך הינה בשלילה.

לאור כל האמור לעיל, ומאחר שלא שוכנעתי מעבר לכל ספק כי הנאשם ביצע את העבירה המוחסת לו, החלטתי לזכות את הנאשם, ولو מחתמת הספק.

המצירות תשלוח לצדדים העתק מהכרעת הדין.

הדין הקבוע ליום 21/3/21 בטל.

זכות ערעור חוק.

ניתנה היום, כ"ז אדר תשפ"א, 11 מרץ 2021, בהדר
הצדדים.